

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/245/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1415204694
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bianka Gelačíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1415204694.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Bianky Gelačíkovej a členov senátu Mgr. Patrície Železníkovej a Mgr. Aleny Čakváriovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: Y.: Y., nar. XX.XX.XXXX, Y., nar. XX.XX.XXXX a U., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, deti rodičov: matka - K.. U. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. 6, XXX XX F., a otec - K.. H. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. 6, F., t.č. bytom L. 4, F., zast. advokátkou JUDr. Janou Hreňovou, so sídlom Krížna 14, 811 07 Bratislava, o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva, na odvolanie matky proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 07.04.2016, č.k. 25P/80/2015-98, jednomyseľne (pomerom hlasov 3:0), takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bratislava IV uznesením zo dňa 07.04.2016, č.k. 25P/80/2015-98 zamietol návrhy matky na prerušenie konania a na zastavenie konania.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil § 83, § 103, 104 ods. 1 prvá veta, § 159 ods. 3, § 107 ods. 3, § 109 ods. 1, 2, § 110 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení účinnom do 30.06.2016 (ďalej len „O.s.p.“), a tým, že vo veci nebola zistená prekážka rozsúdenej veci (res iudicata), keďže rozhodnutia tamajšieho súdu o návrhoch na nariadenie predbežných opatrení nenapĺňali zákonné znaky totožnosti veci s prebiehajúcim konaním o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva a doposiaľ vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva nebolo meritórne rozhodnuté. Pokiaľ ide o návrh matky na prerušenie konania, súd prvej inštancie uviedol, že tento nespĺňal náležitosti na prerušenie konania v zmysle ustanovení Občianskeho súdneho poriadku a preto ho zamietol.

3. Proti tomuto rozhodnutiu podala v zákonnej lehote odvolanie matka navrhujúc, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že konanie vedené na Okresnom súde Bratislava IV pod sp.zn. 25P/80/2015 do právoplatnosti rozhodnutia o námietke litispendencie preruší. Mala za to, že v predmetnom konaní sa podaním jej námietky litispendencie rieši tak významná otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu a preto je potrebné uvedené konanie v zmysle § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. prerušiť. Taktiež uviedla, že vzhľadom na vydané predbežné opatrenie zo dňa 25.06.2015, č.k. 13P/97/2015-36, ktorým súd zveril tri maloleté deti matke na čas do rozvodu, ako aj predbežné opatrenie zo dňa 04.05.2015, č.k. 25P/79/2015, ktorým súd upravil výšku výživného na čas do rozvodu, bolo už vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva, právoplatne rozhodnuté.

4. Dňa 26.05.2016 bolo Okresnému súde Bratislava IV doručené vyjadrenie otca k odvolaniu matky, v ktorom sa v plnom rozsahu stotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie o neexistencii prekážky

rozsúdenej veci, ako aj so zamietnutím návrhu matky na prerušenie konania a z tohto dôvodu navrhol napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť. Bol toho názoru, že podané odvolanie matky je opätovne zásadným nepochopením procesných inštitútov zakotvených v Občianskom súdnom poriadku. Vo svojom vyjadrení poukázal na skutočnosť, že matka vo svojich podaniach adresovaných súdu nesprávne uvádzala, že predbežným opatrením zo dňa 25.06.2015, č.k. 13P/97/2015-36 jej boli maloleté deti dočasne zverené do osobnej starostlivosti na čas do rozvodu manželstva. Uviedol, že výrok, ktorým by boli deti predbežným opatrením zverené do jej osobnej starostlivosti absentuje a nebol ani žiadnym z rodičov navrhovaný a dodal, že predbežné opatrenie ani svojou povahou nie je res iudicata.

5. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1, § 219 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné.

6. Podľa § 395 ods. 1 CMP, ak § 396 CMP neustanovuje inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. Podľa § 395 ods. 2 CMP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

8. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa § 159 ods. 3 O.s.p., len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

11. Podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

12. V posudzovanej veci sa matka návrhom doručeným Okresnému súdu Bratislava IV dňa 01.04.2014 domáhala určenia vyživovacej povinnosti otca na maloleté deti na čas do rozvodu manželstva. Písomným podaním doručeným Okresnému súdu Bratislava IV dňa 29.01.2016, doplneným na pojednávaní dňa 15.02.2016, žiadal otc o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva. Písomným podaním doručeným Okresnému súdu Bratislava IV dňa 07.03.2016 matka vzniesla námietku prekážky litispendencie a žiadala zastaviť konanie o jej návrhu na určenie vyživovacej povinnosti otca na maloleté deti na čas do rozvodu manželstva vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp.zn. 25P/80/2015. Matka sa následne podaním doručeným Okresnému súdu Bratislava IV dňa 24.03.2016 domáhala zastavenia konania z dôvodu, že vo veci už bolo právoplatne rozhodnuté. Uviedla, že Okresný súd Bratislava IV nariadil dňa 25.06.2015 predbežné opatrenie č.k. 13P/97/2015-36, v ktorom rozhodol o dočasnom zverení detí matke, pričom toto rozhodnutie je účinné do rozhodnutia vo veci samej v konaní vedenom pod sp.zn. 13P/327/2014. Dňa 04.05.2015 nariadil Okresný súd Bratislava IV predbežné opatrenie č.k. 25P/79/2015, v ktorom rozhodol o výživnom na maloleté deti a to s účinnosťou do rozhodnutia vo veci samej vedenej v konaní pod sp.zn. 13P/327/2014.

13. Ako prvoradá odvolací súd konštatuje, že konanie vo veci začalo za účinnosti procesnoprávneho predpisu, ktorý bol v čase rozhodovania odvolacieho súdu zrušený. Týmto predpisom bol zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, účinný do 30.06.2016, zrušený zákonom č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ktorý svoju účinnosť nadobudol dňa 01.07.2016. Procesné ustanovenia v konaniach v niektorých rodinnoprávných veciach (akým je i predmetné konanie) boli však upravené zákonom č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku, ktorý nadobudol účinnosť taktiež dňa 01.07.2016. Z uvedeného dôvodu odvolací súd skúmal časovú koexistenciu skoršej právnej úpravy (zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku) a novej právnej úpravy (zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku). V tejto súvislosti konštatuje, že procesné právo na rozdiel od hmotného práva v prípade stretu novej a starej právnej úpravy je charakterizované princípom okamžitej aplikability

nových procesnoprávných noriem na všetky konania prebiehajúce na súde a začaté podľa doterajších (zrušených) predpisov. Navyše princíp okamžitej aplikability procesných noriem je komplementárny s osobitným pravidlom v podobe zachovania účinkov procesných úkonov vykonaných v „živých“ konaniach podľa zrušenej právnej úpravy, nazývaný aj ako princíp justifikácie účinkov procesných úkonov. Obsahom tohto princípu je skutočnosť, že procesné úkony subjektov súdneho konania vykonané počas platnosti a účinnosti skoršieho právneho predpisu sa vo sfére svojich účinkov prejavujú s relevanciou pre konanie samostatné aj počas účinnosti nového procesného predpisu.

14. Vzhľadom na zakotvenie uvedených princípov do samotného paragrafového znenia CMP (§ 395 ods. 1, 2 CMP), odvolací súd uvádzal namiesto pojmu „súd prvého stupňa“ použitého v rozhodnutí súdu prvej inštancie a i v následných podaniach účastníkov, pojem „súd prvej inštancie“, ktorý bol zavedený Civilným mimosporovým poriadkom. V zmysle princípu justifikácie účinkov procesných úkonov, postupoval odvolací súd aj pri prejednávaní odvolacích námietok matky, tak že ich posudzoval podľa právneho predpisu účinného do 30.06.2016, t.j. podľa Občianskeho súdneho poriadku.

15. Ustanovenie § 159 ods. 3 O.s.p. zakotvovalo prekážku rozsúdenej veci, ktorá nastala vtedy, ak sa mala v novom konaní prejednať tá istá vec (nový procesnoprávny predpis úplne prevzal doterajšiu právnu úpravu, pozn. odvolacieho súdu). Prekážka rozsúdenej veci nastáva vtedy, ak je daná totožnosť účastníkov konania, totožnosť predmetu konania vyplývajúceho z rovnakých skutkových dôvodov a ak ide o to isté plnenie (petit). O to isté plnenie (petit) pôjde vtedy, ak sa účastník domáha obsahovo rovnakého výroku, ako vo veci samej, v ktorej už bolo rozhodnuté. O totožnosť veci nejde, ak chýba čo len jeden z uvedených znakov.

16. V zmysle uvedeného v danej veci postupoval aj súd prvej inštancie, keď mal v prebiehajúcom konaní za to, že vo veci nebola zistená prekážka rozsúdenej veci. Odvolací súd sa s námietkou matkou, ktorou oponovala, že vydané predbežné opatrenie zo dňa 25.06.2015, č.k. 13P/97/2015-36, ako aj predbežné opatrenie zo dňa 04.05.2015, č.k. 25P/79/2015 zakladajú prekážku rozsúdenej veci, vzhľadom na povahu predbežného opatrenia, nestotožnil. V spojitosti s uvedeným odvolací súd udáva, že predbežné opatrenie (v zmysle nových procesnoprávných predpisov Civilného sporového poriadku a Civilného mimosporového poriadku účinných od 01.07.2016 už tzv. neodkladných opatrení, ktoré nahradili inštitút predbežných opatrení) nie je konečným rozhodnutím a jeho účelom je dočasná úprava pomerov účastníkov. Vydanie neodkladného opatrenia zásadne neprejudikuje vydanie meritórneho rozhodnutia vo veci a po splnení zákonných podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia je možné jeho opätovné nariadenie, preto ani svojou povahou nemôže byť prekážkou res iudicata. Námietku matky týkajúcu sa nutnosti prerušenia predmetného konania vzhľadom na skutočnosť, že v ňom vzniesla námietku litispendencie, odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú a udáva, že prerušiť konanie možno len ak prebieha iné konanie, v ktorom sa rieši zásadná otázka významná pre rozhodnutie súdu.

17. S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 2 ods. 1 CMP a ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).